

slet ikke Hustruen: jeg finder tværtimod, det udelukkende er Hustruen, der skal tages Hensyn til. Det er ligeoverfor hende, Manden har forpligtet sig; idet han tager hende til Hustru, har han bortgivet (eller maaske bortsolgt) sig selv, hvad der ligger i selve Ordet gifte; han kan altsaa ikke mere bortgive eller bortsælge sig selv, saalænge hun lever og ikke er skilt fra ham, thi hvad han en Gang har ladet overgaa i en andens Eje, kan han ikke efter Forgodtbefindende tage tilbage igjen, ligesaa lidt som en Mand, der én Gang har bortgivet eller solgt et Hus; har denne bedraget én ved at indbilde ham, at han endnu besad Huset, og derved faaet narret sig Kjøbesum eller Laan til for anden Gang paa det, da kan det ikke nytte, at den sidste Kjøber af Huset kommer og fortæller den første, at da han har givet ligesaa meget for Huset, som den første Kjøber, har han ligesaa god Ret til det. Den første Kjøber vil svare: »Huset var mit, da Manden solgte det anden Gang; han kunde den Gang ligesaa lidt sælge det, som enhver anden af mine Ejendele« *)

Altsaa, Hr. Jürgensens Forslag optaget, og vi have indført Flerkoneriet, og Ægteskabet, som det nu opfattes, er ophævet; hidtil har det dog i det væsentlige været en Kontrakt som enhver anden; blev den brudt, blev det betragtet som en Forbrydelse, der rigtignok blev set igjennem Fingre med. — Der er nu imidlertid en lille, mærkelig Undtagelse fra denne Opfattelse af hvad et Ægteskab er, og fra den Regel, at hvad der er givet, kan ikke atter tages tilbage. Det er denne mærkelige Lov om Bigami, **) efter min Mening det største Brud paa Logik, man kan tænke sig. (Er det fordi den væsentlig angaar Kvinder, at man finder, man passende kan slaa en Streg over Logik ved denne Leilighed, eller findes der virkelig analoge Love til denne om Bigami?) Enten kan en Mand efter den danske Lov have flere Koner eller ogsaa kan han ikke have flere Koner; kan han ikke, gives der ikke det Til-

*) Man vil naturligvis sige, at saadan render man ikke til at købe og sælge et Hus, saa det kan ikke forefalde, men som et Tankeexperiment finder jeg intet til Hinder for at bruge det.

**) „Om en Ægtemand far andensteds hen og der gifter sig med en anden Hustru, som ikke ved af hans første Giftermaal, da holdes hun uskyldig, saalænge hun ved der intet af, og bør derfor hverken hun eller hendes Børn, som de have avlet sammen at lide nogen Skade enten paa Ære eller Gods“ (D. L. 3. 16. 85).